No. 157.

VLISSINGSCHE **COURANT.**

Vrijdag 31 December.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

De Redevoering van den Minister Rochussen, over de Begrootingswetten.

—

3e ARTIKEL.

Het 2e punt, door Z. Exc. beantwoord, is *de ongenoegzaamheid der middelen, ter voorziening in de voorgestelde uitgaven*, welke ongenoegzaamheid zou blijken uit *de te hooge raming der middelen* en *het niet gedekt zyn der uitgaven van* f 500.000 *voor onvooorziene uitgaven en* f 200.000 *voor de Maatschappy van Weldadigheid*; welke sommen nu moeten worden gevonden uit *besparingen* op andere posten van uitgaaf en voorschotten op de middelen, of dusgenaamde *vryvallende posten*.

Het moet eenigzins vreemd voorkomen, wanneer men de Ministers zóó stellig hoort verzekeren, dat zij het volstrekt niet minder kunnen doen, dan met hetgeen bij de Hoofdstukken van ieders Departement is voorgedragen, en hen nogtans te gelijk zoo gewigtige besparingen ziet veronderstellen, als waarvan hier de rede is.

Het is waar, de minister ROCHUSSEN geeft het bemoedigende uitzigt, dat over 1841 de middelen omstreeks 16 tonnen gouds meer zullen opleveren, dan men geraamd had; en dat, om in 1842 aan de voor *dat* jaar gemaakte berekeningen te voldoen, de middelen slechts 3 ton meer zullen behoeven op te brengen. Dit laatste is echter niet regt duidelijk. Zullen er *boven* die 16 tonnen meer, reeds in 1841 verkregen, nogmaals in 1842 3 ton *meer* moeten worden ontvangen? Dan zijn wij ook van oordeel, dat men zich zeer ligt kon hebben misrekend; vooral daar de Minister dat meerdere verwacht, ten gevolge der *steeds toenemende bevolking* en *der welvaart, die op vele plaatsen heerscht.*

Eene toenemende bevolking toch, geeft volstrekt nog geen waarborg voor eene meerdere consumtie van belaste artikelen; en dit te minder, naar mate die artikelen, zoo als b. v. de granen, enz., in prijs toenemen, of ook wanneer de verdiensten in het land afnemen; zooals in het onze niet te ontkennen is het geval te zijn, ten gevolge der gewigtige vermindering b. v. in den scheepsbouw en al de verdere takken daartoe behoorende, gelijk ook voor de suiker-fabrikaadje alles behalven glansrijke uitzigten geopend zijn.

En wat er nu aan is, van die *welvaart op vele plaatsen*, hierop moge de schier algemeene bekommering, over het zienderoog aanwassen van het getal armen, en de *achteruitgang* « op vele plaatsen" van den eertijds gegoeden middelstand het antwoord leveren. Dat er *hier en daar*, bij eene enkele klasse, vermeerdering van welvaart in dit land bestaat, moge juist zijn; maar dat dit *by het gros der bevolking, hetwelk de belaste artikelen moet consumeren*, het geval zoude zijn, dit houde de Minister ons ten goede, *kunnen* wij en velen met ons Z. Exc. niet toestemmen; daartoe is het *malaise* al te algemeen merkbaar.

En, ten gevolge dáárvan, kunnen wij het in onze Staten-Generaal gansch niet vreemd vinden, dat H. E. M. een weinigje tegen zulk eene hooge raming der middelen en zulk een ongedekt bedrag van f 700.000 daarenboven, met bekommering opzagen.

De som van f 12,000.000, door den Oost voor *zyne* schuld en *onze* behoeften af te werpen, is voorwaar ook geene peulschil, om er zoo ligt over heen te stappen.

De Baten dier bezittingen zijn aan veel meerdere en grootere wisselvalligheden onderhevig, dan die in het Moederland. Eene prijsvermindering op de producten van slechts weinige centen, berokkent ons alligt millioenen verlies, en dan komen wij van zelve weder tot de « *miskenningen en teleurstellingen*," die ons crediet bederven en ons in nieuwe schulden dompelen moeten; en wat nu ook de Minister BAUD tot geruststelling omtrent deze 12 millioenen moge gezegd hebben, zeker is het, dat Z. Exc. het niet in de hand heeft aan Europa te bevelen: zóóveel zult gij uwe *koffij*, zooveel uwe *suiker*, zooveel uwen *indigo* betalen, enz. Daarbij hangen wij af van de vraag, van de behoefte aan deze artikelen, van hetgeen ook andere volken daarvoor besteden willen.

Bij de bestaande noodzakelijkheid dan, om eene niet sluitende Begrooting, op deze wijze zamengesteld, op zulke gronden te verdedigen, kan men het ons niet euvel duiden, dat wij ons niet gerust gesteld gevoelen voor de toekomst; dat wij die heenwijzing naar, en dat steunen op voorbeelden van vroegere, insgelijks gedrukte tijdvakken onzer geschiedenis, eene noodlottige toevlugt noemen; dat wij van mannen, van welke het vaderland en de natie hun behoud, hunne redding wachten, meerdere onpartijdigheid, meerdere omzigtigheid en behoedzaamheid, tegen teleurstellingen als die van het verledene, gewacht hadden; dat wij bij hen meerdere geestkracht, meerdere juiste kennis aan de waarachtige onmiskenbare, schier algemeen gevoelde behoeften des lands hadden gewenscht; waardoor zij van zelve zouden zijn geleid geworden tot eene blootlegging der ware oorzaken, welke het voorslaan en invoeren van afdoende maatregelen voor het algemeen best tot nog toe verhinderen, en hen noodzaken, eene houding aan te nemen, welke zij zelven gevoelen, voor zoovelen als den waren toestand des lands kennen en doorgronden, eene gedwongene, onnatuurlijke houding te zijn.

Minder gedwongen nogtans is de houding van den Minister, waar Z. Exc. reden geeft van het nog ongelijk drukken der belastingen, een bezwaar, hetwelk Z. Exc. niet geheel wil tegenspreken te bestaan.

Indien het ontwerp van wet op het personeel aangenomen was, «*zou daarvan zeer zeker eene ontlasting der « mindere standen en zelfs van den middenstand het gevolg zyn geweest,*" zegt Z. Exc.: maar de Staten-Generaal hadden zoovele bedenkingen op dat ontwerp, dat men het in nadere overweging heeft moeten nemen; en de Minister doet daarbij opmerken, dat het zeker is, dat « bij elk voorstel van dien aard steeds bezwaren zullen « opkomen van degenen, die zich met eene verhooging « van belasting bedreigd zien, terwijl degenen, die eene « vermindering staan te ondergaan, niet gewoon zijn, zich « met even veel ijver te doen hooren."

Daar het nu de Staten-Generaal zijn geweest, die zooveel bedenkingen tegen het wets-ontwerp hebben gemaakt, *hetwelk verligting van den minderen en middelstand zou hebben te weeg gebragt*, — is in de bovenstaande zinsnede niet onduidelijk het verwijt jegens H. E. M. opgesloten, dat ZIJ-ZELVEN het zijn, die de verligting van die standen, ook dan wanneer de Regering daarheen wil, in den weg staan en tegenwerken.

Dat verwijt, aldus ingekleed, is nog niet *veel*, maar het is toch *iets*. De natie begrijpt hetzelve, en wordt op eene officiele wijze ingelicht, omtrent het aandeel, hetwelk de Edel Mogende Heeren in het laten bestaan van het *malaise* hebben. Meer en meer zullen de oogen open gaan, en het volk begrijpen, dat het verkeerd doet, door « *zich niet met even veel yver te doen hooren*" als diegenen, (de SS. GG. en hunne vrienden, onder anderen,) dié de regering meer *naar evenredigheid van hun vermogen* zou willen belasten, doch die dit niet willen gedaan zijn. (Uit pure liefde voor het volk zeker?)

De Minister, de Regering welligt, zouden dus *meer* ijver, *meer* ondersteuning verwachten van de zijde, die men verligten wilde, en zonder welke zij er niet toe meent te kunnen komen.

Had men nu maar van *die* zijde zoodanige staatkundige regten, als men van de andere heeft, de Regering zou spoedig genoeg hulp en ondersteuning erlangen. Zij ontvangt die zelfs nu reeds, (hoewel zij het niet wil erkennen,) door middel dier vrijzinnige openbare tolken, welke de volks-stem uitdrukken; doch er zijn mannen der regering, welke die hulp zelven weder paralyseren, door te beweren, dat waar van *volksstem*, van *volksgevoelen* de rede is, men alleen aan volksliedekens te denken hebbe. En wat blijft er dan aan het volk over, om zijnerzijds « *yver te kunnen aan den dag leggen*," tenzij het grondwettelijke middel van *petitie?*

Maar gebruikte het *dit*, geen twijfel of men zou van de andere zijde alweder beweren, dat ook dáárdoor de volksstem niet werd uitgedrukt; men zou het effect toeschrijven aan eenige roervinken, raddraaijers, volksleiders, enz. en het gros der onderteekenaars beschuldigen van niet te weten, wat zij teekenden of verlangden.

En zoo heeft het *egoismus* tegen elke poging van de zijde der zwaar belasten huismiddeltjes, om ze op niets te doen uitloopen; en er is maar één afdoend middel, om het lastdragende deel der natie invloed op zijne belangen te kunnen doen uitoefenen, en het in staat te stellen, de regering in hare goede bedoelingen te ondersteunen: *het is een billyk en regtvaardig verkiezingsstelsel*, en ofschoon de Minister het niet met ronde woorden erkent, zijne woorden wijzen niettemin de behoefte aan hetzelve volkomen duidelijk aan. *(Het vervolg hierna.)*

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 20 December. De persoon die dezer dagen den geheime kabinetsraad *van Lütken*, te Hanover, aanrandde en hem eenen slag op het hoofd toebragt, is ontdekt en gevankelijk aldaar den 15. binnengebragt. Het is een handwerksgezel, die voor eenigen tijd in het huis des heeren *van Lütken* gearbeid had. Omtrent de aanleidende oorzaak zijner misdaad wist men nog niets, doch zou de gearresteerde gezegd hebben, dat hij tot die misdaad was verleid geworden, en dat hij zich daaromtrent wel nader verklaren zou. De heer *van Lutken* is degene, die door het bewind belast is geweest met de leiding der jongste verkiezingen voor de standen-vergadering en met het onderzoek van bescheiden der nieuw gekozene leden. Sommigen willen daarom, dat zijne verwonding in verband staat met hetgeen hij in die betrekkingen verrigt heeft, en derhalve met staatkundige partijschap. Dit is echter nog niet met zekerheid bekend.

ENGELAND.

LONDEN, den 25. December. Onze bladen zijn ditmaal eene ware kronijk van rampen en ongelukken. Maandag den 20. ll. is Manchester geteisterd geworden door een der felste branden die men er in jaren heeft gehad, en waarvan de schade op meer dan 30,000 ps. wordt begroot. Dezelve is ontstaan in het, in Peccadilly, in het midden van Manchester gelegen magazijn van de heeren *Patchett and Jones*, die sedert eenige jaren onder de firma van *the Union Company*, zijn werkzaam geweest. Omstreeks twaalf ure in den nacht werd de brand toevallig door eenige voorbijgangers ontdekt, en het magazijn vol zijnde met katoen en andere brandbare stoffen, nam het vuur weldra zoo zeer de overhand, dat er aan geen behouden meer te denken viel van het ontzettend gebouw, hetwelk behalve de platten-gronds-verdieping, er nog zeven andere hoog was. Heden (Vrijdag) morgen waren de spuiten nog werkzaam met het blusschen der rookende puinen.

— Een ander ongeluk, hetwelk van de treurigste gevolgen is geweest, is dat, hetwelk op den grooten westelijken spoorweg heeft plaats gehad. De vrachttrein, die des morgens ten 4 ure van Paddington vertrekt, had in den passagiers-wagen 38 reizigers, meestal behoeftige ambachtslieden, die de kersdagen buiten gingen doorbrengen, toen de trein, halfverwegen den Sonning-heuvel gekomen gestooten heeft op eene zandhoogte, die zich op de rig-

wielen had opeengestapeld en dezelve wel drie of vier voet hoog beded. Dit beletsel deed den stoomsleper uit het spoor springen, waarop de wagen met passagiers dwars over den weg sloeg, en dadelijk hierop omvergeworpen en overstelpt werd door vrachtwagens, waarvan zelfs een gedeelte door de hevigheid van den schok in de lucht werd opgeworpen. De machinist en de conducteur, die zich op den passagierswagen bevonden, het ongeluk nog even tijdig ziende aankomen, sprongen van den wagen en ontkwamen het aldus, maar van de passagiers zijn er niet minder dan acht, allerdeerlijkst verminkt, op de plaats zelve doodgebleven, en zeventien andere zwaarder of ligter gewond. Een vader, die er het leven heeft afgebragt, is onder anderen ooggetuige geweest van het rampzalig omkomen van zijnen zoon.

— Niet minder verschrikkelijk is geweest een derde ongeluk, bestaan hebbende in het springen van de werken aan de gas-fabrijk te Dundee in Schotland.

Omstreeks tien ure in den avond vernam men in de gansche stad en zelfs in de voorsteden een gedruisch van rommelende slagen, sterker dan die van den zwaarsten donder, de huizen schudden op derzelver grondslagen en honderde roeden ver in alle rigtingen sprongen de deuren en vensters open, en kwamen de plafonds op de hoofden der verbaasde huisbewoners nederstorten. In de gansche stad bluschte het gaslicht zich van zelf, en de zwarte duisternis, die alom heerschte, bragt niet weinig toe, om den angst en schrik der ingezetenen ten top te jagen. Honderden waanden, dat de jongste dag verschenen was, andere dat er een aardbeving plaats had, en wederom anderen, die alles meer bedaard gade sloegen, meenden, uit het gebluscht zijn van het gaslicht te moeten besluiten, dat de gaswerken gesprongen waren, en het opgaan van eene heldere, breede, maar kortstondige lichtkolom te gelijk met het gedruisch scheen dit vermoeden te regtvaardigen. Weldra stroomde de menigte naar de fabrijk, om te zien, wat er van was. Aldaar gekomen, zag men de puinen van het eenmaal trotsche gebouw, waarin een der gazometers geplaatst was. De zware steenen muren lagen ter wederzijde in een gestort en het gebroken dak daar over. De vrees, die men had, dat ook welligt nog meerdere gazometers zouden kunnen springen, weerhield de menigte van zich binnen de muren der werken, of zelfs nabij de poort der fabrijk te wagen. Binnen in de fabrijk bevonden zich dus slechts weinige menschen, zoo als de heer *Russel*, de opzigter en de werklieden, die met de brandspuitgasten van eene enkele spuit bijna het onmogelijke deden om den brand te stuiten en te overmeesteren. Al spoedig vernam men dat twee jongelingen, niet tot de fabrijk behoorende, maar die dikwerf aldaar kwamen, onder de puinen lagen; uit alle omstandigheden kon men nagaan, dat zij dadelijk verpletterd hadden moeten zijn. De vader van een dier ongelukkigen is met geweld tegen gehouden moeten worden, om zich niet in het midden der vlammen te storten, ten einde nog te trachten zijnen zoon te redden. Van de werklieden is niemand omgekomen of bezeerd, en opmerkenswaardig is de verklaring van vele derzelve, van niets van de uitbersting en het gedruisch daarvan gehoord te hebben.

Tegen elf ure begon de brand te flaauwen en te middernacht was men denzelven meester, waarna de beide lijken van onder het puin werden opgedolven. Omtrent de oorzaak van het ongeluk is nog niets met zekerheid te zeggen.

— Te Liverpool is dezer dagen met groote plegtigheid een nieuw orgel ingewijd, naar het plan van het wereldberoemde orgel te Haarlem daargesteld, en het eerste in Engeland dat geacht wordt daarmede gelijk te staan.

— De aandacht der geletterden is dezer dagen gevestigd op een werkje van den heer *Payne Collier*, waarin de noodzakelijkheid eener nieuwe uitgave van *Shakespeare's* werken betoogd en aangewezen wordt dat de latere uitgevers dier werken; van *Pope* af tot *Malone* toe, noch den geest, noch het metrum van dien grooten dichter begrepen en gevolgelijk zijne meesterstukken jammerlijk verminkt en bedorven hebben.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 26. December. De raad der ministers is gisteren bijeen geweest om te beraadslagen op het verzoek van *Quenisset*, *Colombier* en *Brazier*, tot verzachting van straf. Vele leden van het kabinet zijn van oordeel geweest dat het doodvonnis aan alle drie behoorde voltrokken te worden, opdat dit voorbeeld ten afschrik zou dienen van alle werk- en ambachtslieden, die aangezocht zouden kunnen worden, om zich in komplotten of geheime genootschappen te laten inwikkelen; maar het uitdrukkelijk verlangen des Konings, zou het besluit gunstiger hebben doen uitvallen. Men voegt er bij, dat het de Prinsen zijn, wier aanhoudend smeeken den Koning tot deze goedertierenheid overgehaald zou hebben.

— Op het gerucht, dat heden morgen een der veroordeelden zouden teregt gesteld worden, waren de omstreken van de barrière St. Jacques met duizenden aanschouwers vervuld; doch ziende dat er geene teregtstelling zou plaats hebben, zijn zij terug getrokken.

— De *Charivari* van heden is ook zeer vertoornd over de veroordeeling van den heer *Dupoty*. Hij keurt dezelve geheel af. Onder anderen zegt hij: « *de misdadigheid van eene daad bestaat niet meer in het oogmerk of in de daad van den dader, zy bestaat in de daad van een ander. Byna alle dagbladen hebben de versterkingen om Parys sterk afgekeurd, en hierin gebruikten zy niets dan hun wettig regt; zoo nu morgen een honderdtal heethoofden met de wapens in de hand de forten verwoest, dan zullen de dagbladschryvers verklaard worden als medepligtig aan dezen aanslag. Laten de dagbladen heden een daad van het hof der Pairs met gematigdheid afkeuren, en morgen majelyk, een troep onzinnigen het paleis du Luxembourg aanvallen, dan zullen de dagbladschryvers worden aangemerkt als medepligtig aan dat komplot, en met de daders gestraft worden.*" Verder zegt de schrijver: « *door dat stelsel zouden wy de vryheid der drukpers verliezen, welke wy in twee gewaagde omwentelingen met hardnekkige gevechten hebben gewonnen.*"

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 27 December. Z. M. de Koning heeft eene som van tweeduizend vijfhonderd gulden geschonken, om aan de zak- en turfdragers dezer residentie een feest te geven, hetwelk, naar men verneemt, op oudejaarsavond zal plaats hebben, en waartoe een geschikt locaal gezocht wordt. Men wil, dat genoemde zak- en turfdragers bij die gelegenheid, gemaskerd, eenen optogt door de stad zullen doen.

Z. K. H. Prins *Hendrik*, die in de vorige week een uitstapje naar Vlissingen gemaakt heeft, is in deze residentie teruggekeerd.

— Men verneemt, dat het Z. M. den Koning heeft behaagd, in de schaal-collecte, die op gisteren, ten behoeve der armen-inrigting gehouden is, eene som van *f* 500 bij te dragen.

— Nog verneemt men, dat Z. M., kennis bekomen hebbende dat een groot aantal ambachts- en andere werklieden, reeds buiten verdiensten was, aanstonds bevolen heeft, dat zij, die met talrijke gezinnen belast zijn, voor zijne eigene rekening, bij de nieuw gebouwd wordende kavallerie-kazerne, in het werk moesten worden gesteld; terwijl na nieuwe-jaar buitendien nog aan eenige honderden gelegenheid zal worden gegeven, om in de Duinen achter Zijner Maj. buiten-verblijf *Zorgvliet*, alwaar men zegt dat een exercitie-veld zal worden aangelegd, te kunnen arbeiden.

— Nopens het feest, dat, ten gevolge der milde gift des Konings, aan de zak- en turfdragers dezer stad door dezen zal worden gevierd, verneemt men thans, dat er op aanstaande Vrijdag (oude jaars avond) des avonds na de godsdienst-oefening door de gezamenlijke zak- en turfdragers eene luisterrijke maskarade met muzijk en fakkellicht in plegtigen optogt door de geheele stad zal plaats hebben, en na het eindigen daarvan een vrolijke maaltijd in de zaal van den Kastelein *Gend*, in de Bagijnenstraat aldaar, zal worden gehouden. De overblijvende gelden zullen onder de gezamenlijke manschappen tot onderstand der huisgezinnen verdeeld worden.

STEENWIJK, den 26 December. Werd ons Vaderland voor bijkans 17 jaren, door eenen verschrikkelijken stormwind uit het west-noordwesten, deerlijk geteisterd, zoodat dijken en waterkeeringen door het zeewater overstroomden en waarbij ook bijzonder de veenlieden van het zoogenaamde Steenwijkerwold en elders een zeer groot verlies hebben ondervonden;

Thans, op den avond van den 15. dezer, verhief zich een stormwind uit het zuid-zuidwesten en deed de binnenwateren, die toen zoo hoog stonden, zoo hevig opbruisen dat in 8 uren tijds het water tot 3 voeten opzwol, zoodat het verlies aan turf dezer veenlieden bijkans gelijk staat met de overstrooming van voor 17 jaren.

Gelukkig echter, daar steeds al de arbeiders in de veenderijen in hunne woningen aanwezig waren, welke woningen door het hooge water overstroomden, dat vele van hen op levensgevaar op de hoogten te Steenwijkerwold aangekomen, en anderen in den watermolen gevlugt zijn, zoodat bij deze overstrooming (zoover men weet) geene menschen zijn omgekomen. De schade door dezen vloed is tot nog toe onberekenbaar.

— Men meldt van Soerabaya, dd. 6. Aug. De hier zoo gevreesde en doodelijke cholera morbus vertoont zich, sedert eenige weken, wederom zeer veelvuldig op eenige kleine eilanden, in de Indische zee, met name op Lingin, Bintang, Billiton Soroto, Karemeta, enz., gelijk mede op de schepen, die uit genoemde zee naar Java terugkeeren. Deze ziekte is hier wel niet aanstekend, maar oneindig kwaadaardiger dan de cholera voor eenige jaren in Europa was, want ieder, die in den Oost-Indischen archipel door deze geduchte plaag wordt aangetast, sterft gewoonlijk op den eersten of tweeden dag, zoodat de vaartuigen in de Indische zee de aan boord hebbende passagiers, welke door de cholera morbus worden overvallen, slechts zelden levend naar Java konden overbrengen.

MENGELINGEN.

De weken van het eerste Huwelijks-Jaar.

Vóór de bruiloft.

Eerst komen de « *ridderweken.*" Dat zijn die weken, waarin men zich den ridder eener dame verklaart. Onze ridders hebben gewoonlijk sporen in het hoofd, en zijn niet te bedwingen: of het paard gaat met hen door, of zij gaan met het paard door. Dan: de « *vensterweken.*" Dat zijn die weken, waarin de ridder reeds te voet aan de vensters der schoone op en neerwandelt en zingt: « *Mädchen, Mädchen hinterm Gitter, Liebchen kommt mit seiner Zither*, enz." Dan de « *sidderweken*" in welke men in bestendigen angst en onophoudelijke onrust verkeert, tusschen hoop en vrees zweeft, en voor elke gebeurtenis sidderen moet. Nu komen de weken

Ná de bruiloft.

Eerst de « *wittebroodsweken.*" Dat zijn die weken, waarin men brood voor koek houdt! Hoeveel weken zijn dat? dat heeft nog niemand ontdekt; zeker geen volle vier weken, anders zouden zij de « wittebroodsmaand" of « wittebroodsmaanden" heeten! Dan komen de « *bastaardweken.*" Dat zijn die weken, die reeds tusschen zoete zuurheid en zure zoetheid heen en weder waggelen. Dan de « *splinterweken.*" Dat zijn die weken, waarin de echtelingen reeds den splinter beginnen te zien in elkanders oogen, in die oogen, in welke zij vroeger niet dan een helderen hemel zagen! Eindelijk komen de « *onweersweken.*" Dat zijn die weken, waarin er van weerskanten gedonderd en gebliksemd wordt, zonder dat het onweer evenwel ergens inslaat. (*Arnh. C.*)

Gelijk bekend is, is krijt voor de danseressen een onontbeerlijk hulpmiddel; zij wrijven er de zolen harer schoenen mede, ten einde geene misstappen te doen. Eens was er eene zamenzwering tegen FANNY ELSSLER gesmeed; men had haar haar krijt ontnomen. Zij trad naar den heer BURAL, den schouwspeldichter, en zeide: « Ik ben verloren! Ik moet terstond op het tooneel en men heeft mij mijn krijt gestolen. Bezorg het mij toch." — « Maar ik weet niet waar ik het vinden zal," — « Ga toch, ik betaal u iedere prijs; gij hebt nog een kwartier uur tijd, eer het gordijn opgetrokken wordt; ik wacht u." Het was elf uren des avonds en alle winkels waren gesloten. De heer BURAL wist niet, waar hij het verlangde krijt zoude vinden. Hij ging echter, kwam voor het einde van het kwartier terug en bragt twintig stukjes krijt mede. FANNY was gered. Hoe veel ben ik u schuldig? vroeg zij. — « Tien glazen suikerwater," antwoordde de dichter. « Want ik moest in tien koffijhuizen gaan, om dit krijt te stelen."

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 30 December. Sedert den 28 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Restless, G. Arnold, Newcastle, steenkolen; Prinses Victoria, T. Jackson; City of Edimburg, J. C. Hast, Stad van Londen, met stukgoederen passagiers; Victoria, J. H. Kastelein, Koningsbergen, lijnzaad.

Van Riga gezeild:

Johanna, G. Douwes, Oostende, lijnzaad; Regina, H. H. Koed, Oostende, lijnzaad.

Van Newcastle gezeild:

Laura, F. Moore, Guernsey, steenkolen.

Van Stokholm gezeild:

Hartlepool, J. Hubbart, Napels, steenkolen.

Uit zee terug:

Harriet, P. Beniest, Sluis; l'Eclair, J. Denis, St. Ubes, beide met ballast; Jonge Johanna, P. C. Dillewijns, Landivich, schors, Schaapherder, F. P. Gerbrana, Londen, stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Virginia, A. H. White, Newport; Helena Eugene, J. Schooper, St. Ubes; Emil, P. Heitman, Avo-tour; Providence, C. Sikkes, Messina; Jens Hanshuna, P. C. Rindon, Messina; Bohemia, H. B. Nason, Neworleans; Emporium, [illegible] Young, Engeland; Assiduous, J. Vitterg, Buxham; Frio, F. Foglmark, Gibraltar; Victoria, A. K. Voigt, St. Ubes, alle met ballast.

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.